

Ježiš sýti zástupy

Keď niektorí členovia zhromaždenia prinášajú kňazovi chlieb a víno, robia to v zastúpení všetkých nás.

V Eucharistii chválime Boha za dar stvorenia a prinášame mu plody zeme a práce našich rúk. Neznamená to len prácu roľníkov a vinohradníkov, ale každú prácu a každé úsilie. Sv. omša sa tak tajomne dotýka všetkého, o čo sa snažíme v bežnom živote.

Prinášanie chleba a vína je však len úvodom do liturgie obety, ktorej centrom je eucharistická modlitba. V nej Kristus obetuje seba samého za všetkých. Ukazuje nám tak, že pravá obeta je darovanie seba.

Pri slovách premenenia sa dary chleba a vína stávajú Telom a Krvou Krista mocou Božieho Ducha. Boží Syn sa stáva naším pokrmom, aby sme v ňom mali večný život.

Do hlbokého zmyslu vzájomnej výmeny darov medzi Bohom a jeho deťmi nám pomôže preniknúť evanjelium, v ktorom jednoduchý chlapec ponúkne Ježišovi, to málo čo má. Ježiš to prijíme, vzdávava vďaky a nasýti zástup v hojnosti.

Prvé stretnutie: animátori – rodičia

Jn 6, 1-14 ¹Potom Ježiš odišiel na druhý breh Galilejského čiže Tiberiadskeho mora. ²Šlo za ním veľké množstvo ľudí, lebo videli znamenia, ktoré robil na chorých. ³Ježiš vystúpil na vrch a tam si sadol so svojimi učeníkmi. ⁴Blízko boli židovské sviatky Veľkej noci. ⁵Keď Ježiš zdvihol oči a videl, že k nemu prichádza veľké množstvo ľudí, povedal Filipovi: „Kde nakúpime chleba, aby sa títo najedli?“ ⁶Ale to povedal len preto, že ho skúšal. Lebo sám vedel, čo urobí. ⁷Filip mu odpovedal: „Ani za dvesto denárov chleba nebude stačiť, ak sa má každému ujsť čo len kúsok.“ ⁸Jeden z jeho učeníkov, Ondrej, brat Šimona Petra, mu povedal: ⁹„Je tu

chlapec, ktorý má päť jačmenných chlebov a dve ryby. Ale čo je to pre toľkých!?“ ¹⁰Ježiš povedal: „Usad'te ľudí!“ Na tom mieste bolo mnoho trávy. A mužov si tam posadalo okolo päťtisíc. ¹¹Tu Ježiš vzal chleby, vzdával vďaky a rozdával sediacim; podobne aj z rýb, koľko chceli. ¹²Keď sa nasýtli, povedal svojim učeníkom: „Pozbierajte zvyšné odrobiny, aby nič nevyšlo nazmar!“ ¹³Pozbierali teda a odrobinami z piatich jačmenných chlebov, ktoré zostali po tých, čo jedli, naplnili dvanásť košov.

¹⁴Keď ľudia videli, aké znamenie urobil, hovorili: „Toto je naozaj ten prorok, ktorý má prísť na svet.“ ¹⁵Ale keď Ježiš spoznal, že chcú prísť, zmocniť sa ho a urobiť ho kráľom, znova sa utiahol na vrch celkom sám.

V šiestej kapitole, evanjelista Ján pozýva čitateľov nasledovať Učiteľa v jednom z najdôležitejších momentov jeho verejného pôsobenia, keď sa dáva spoznať ako „chlieb života“. Príbeh rozmnoženia chleba je dôležitý úvod do šiestej kapitoly. Veľké množstvo ľudí, ktorý nasledujú Ježiša, potrebuje jesť. Učiteľ sa ich ujme a zabezpečí všetko, čo je pre nich nevyhnutné. Podobne ako Mojžiš zabezpečil ľuďom mannu na púšti. Symbol hostiny je v biblickom zjavení častý. Stane sa typickým obrazom mesiánskych čias, ktoré sú

opísané u prorokov. „Pán zástupov pripravil na tomto vrchu všetkým národom hostinu hojnú, hostinu s vínom, hojnosť vyberanú, víno najjemnejšie. A zničí na tomto vrchu závoj, rozvinutý nad celým ľudstvom a prikryvku, čo zakrýva všetky národy. Zničí smrť navždy a Pán, Jahve, zotrie slzu z každej tváre a hanbu svojho ľudu odstráni z celej zeme, lebo Pán hovoril.“ (Iz 24, 6-8) V texte o rozmnožení chleba je jasne vyjadrené, že ľudské riešenia nestačia pre nasýtenie zástupov. Je to Ježiš, ktorý nasycuje v plnosti každú ľudskú bytosť a jej očakávanie. V úkonoch, ktoré Ježiš robí, vidíme odkaz na slávenie Eucharistie: vzal chleby, vzdával vďaky a rozdával sediacim. Eucharistický chlieb je Ježiš sám, ktorý môže nasýtiť spirituálny hlad nielen päťtisíc mužov, ale všetkých ľudí. (podľa G. Zevini).

***Aké miesto má chlieb života, ktorým je Ježiš,
v mojom živote?
Ako mi pomáha stretnutie s Ním v
Eucharistii?***

Druhé stretnutie: rodičia - deti

Viesť deti k pozornosti a vďačnosti za Božie dary po spoločnom stolovaní, po peknom výlete, po ťažkom pracovnom dni je dôležitou súčasťou kresťanskej výchovy. Vďakyvzdanie pri svätej omši sa tak stane niečím prirodzeným. Skúste si nájsť čas a prečítajte si s vaším dieťaťom nasledujúcu rozprávku a porozprávajte sa o všetkom, čo pre neho s láskou robíte a čo pre Vás robí Nebeský Otec.

Chlieb pre srdce

Kráľ sa veľmi tešil, keď sa mu narodil syn. „Nič sa mu nemôže prihodiť“, povedal, „chcem mu dať postaviť jedinečný hrad, kde bude môcť žiť celkom sám.“ Čoskoro s ním nemusela žiť ani vlastná mama. Sluha mu tam nosil nové šaty a jedlo, ale musel sa hneď vzdialiť. Kráľ si myslel, že princovi nič nechýba. Ale keď sa na neho pozrel cez veľké okno, videl na vlastné oči, že malý princ sedí bez pohnutia a je celý bledý. Zavolať najlepšieho doktora a dal princa vyšetriť. Doktor najprv veľmi rozmýšľal a potom mu predpísal kúsok čerstvého chleba na raňajky. Kráľ objednal u najlepšieho pekára v krajine kúsok chleba. Syn pekára mu ho smel doniesť. Bol zvedavý ako princovi jeho chlieb chutí, a preto ho chvíľu sledoval. Ale keď sa princ ani nepohol, opýtal sa ho: „Prečo neješ môj chlieb? Dalo mi to veľa námahy doniesť Ti ho.“ Princ zdvihol hlavu a spýtal sa: „Kto si? Ako si sa dostal dnu?“ „Doniesol som Ti chlieb“, povedal, „a mal som o teba veľkú starosť.“ Princ sa musel smiať. „Nechceš so mnou ostať? Cítim sa tak sám,“

povedal. Chlapec sa nenechal dva krát prosiť. Rozprával s ním a hrali sa spolu v zámockej záhrade. Konečne prišiel na obidvoch veľký hlad a zjedli s veľkou chuťou spolu chlieb. Keď sa kráľ znovu pozrel na svojho syna, skoro ho nespoznal. Mal červené líca a smial sa. Pekárov syn mu povedal: „Milý pán kráľ, princ nepotrebuje len chlieb pre svoje telo“. Kráľ ešte nikdy nepočul o inom chlebe. „Vieš upiecť aj taký chlieb?“ Spýtal sa ho. „Každý vie upiecť taký chlieb“, povedal chlapec „je to chlieb plný lásky, priateľstva a pozornosti. On vyženie hlad samoty a smútku.“ A kráľ pochopil, že je to chlieb pre srdce, a že tento chlieb je rovnako dôležitý ako chlieb pre telo.

**Si pre mňa
chlebom pre
srdce, keď.....**

***Ďakujeme Ti Pane za jedlo, ktoré
si nám daroval a za našich
rodičov, ktorí sa o nás s láskou
starajú. Tvoja dobrota je
nekonečná.***

Tretie stretnutie: animátori—deti

Deti sú na stretku vedené k vďačnosti za Božie dary. Animátori im môžu premietnuť rôzne obrazy stvorenia. Alebo im donesú rôzne časopisy a deti si samé vystrihnú obázky prírody, ktoré sa im páčia. Nalepia ich na veľký papier v tvare zemegule. Potom sú pozvané pozorovať krásu obrazov a sú vedené k tomu, že všetka tá krása je dar od Boha. Spolu sa pomodlia niekoľko veršov zo žalmu 104.

Cesta ku chlebu

Potom sa animátori môžu spýtať detí, aké dary prinášame pri svätej omši. Dôraz sa dá na to, že prinášame chlieb a víno. Skôr však, ako sa tieto dary ocitnú v kostole, prejdú dlhú cestu premeny a ľudskej práce. Podľa obrázkov detí v skupinkách porozprávajú dobrodružstvo dvoch zrníek, ktoré sa nakoniec stali chlebom. Doma môžu niečo podobné nakresliť o "ceste k vínu". Celá aktivita vedie k vysvetleniu, že chlieb a víno zastupujú všetky Božie dary a celú ľudskú prácu.

Chlieb je základná potravina. Keby nám ostal len chlieb, určite by sme nezomreli od hladu. Ale človek potrebuje oveľa viac, ako nasýtiť svoje telo. Má tiež hlad po láske. Ježiš nás miluje najviac zo všetkých a sýti celkom náš hlad po láske. Deti skúsia do chlebičiek napísať, kedy sú aj oni ako chlieb a odpovedajú na potreby druhých.

Chlieb náš každodenný ..